

Глянь униз, ясен місяцю...

Волт Вітмен

Глянь униз, ясен місяцю, і окропи це видовище,
М'яко спади додолу потоками нічного саява на обличчя
жахливі, набряклі, багрові,
На мертвих, на їхні спини, на їхні широко розкинуті руки,
Вилий на землю своє безкрає море світла, священний
місяцю.

Перекладач: М.Малаш